

הת (חיפה) 4663-01-25 - עאיד יונס נ' משטרה ירוקה

ה"ת (חיפה) 4663-01-25 - עאיד יונס נ' משטרה ירוקהשלום חיפה

ה"ת (חיפה) 4663-01-25

עאיד יונס

נגד

משטרה ירוקה

בית משפט השלום בחיפה

[27.02.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

על הבאגר והשופל ומה שביניהם...

האם ניתן להתנות החזרת כלים שנתפסו בהפסקת הפעלת עסק טעון הרישוי?

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים, אותם תפסה המשיבה ביום 23/12/24 ב"תחנת מעבר ומיון פסולת נחל עירון" בכפר

ערערה (להלן: "האתר"). התפוסים נשאו הבקשה הינם באגר שרשרות מ.ר. 105-944 (להלן: "הבאגר") ובאגר

גלגלים מ.ר. 77-526 (להלן: "השופל").

2. בבקשה להחזרת התפוסים נטען כי המבקש הינו הבעלים של הכלים (בהמשך הובהר כי הבאגר לא רשום על

שמו). צוין כי הכלים נתפסו באתר שהינו חיוני עבור הישובים באיזור ואדי עארה וכי המשיב פועל להכנת תכנית

להכשרת האתר. עוד נטען כי שני הכלים אינם תקינים, תיקונם יקר ותפיסתם פוגעת קשות בזכויותיו של המבקש מבלי

לשרת תכלית כלשהי. המבקש הכחיש ביצוע עבירה. לבסוף טען שהגם שהמשיבה הסכימה להשיב לו את הכלים,

הדבר הותנה בתנאים בלתי סבירים.

3. לפי תגובת המשיבה, החקירה שניהלה העלתה תמונה קשה של הפעלת אתר פסולת לא חוקי בשטח חקלאי, ללא

תשתיות מתאימות וללא רישיון או היתר כדין. המבקש פעל בניגוד לחוק ולכן הוא לא יכול להתגונן בטענה של פגיעה

בזכויותיו. נטען, כי תכליות התפיסה הינן מניעת ביצוע עבירות והבטחת חילוט עתידי. המשיבה סברה כי ניתן להשיג את

תכליות התפיסה ע"י שחרור התפוסים בכפוף לעמידה בתנאים שצוינו בתגובתה.

4. לאחר שהדיון נדחה מספר פעמים לבקשת הצדדים לצורך הידברות, בדיון היום הצדדים חזרו על טענותיהם. ב"כ המבקש הציג בקשה לשימוש חורג שהוגשה לוועדה המקומית לפני מספר ימים. ב"כ המשיבה מצידה טענה כי מאז התפסה חל שינוי נסיבות לרעה שכן מבקורת נוספת באתר עלה שהמשיב ממשיך להפעיל את תחנת המעבר לפסולת הבלתי חוקית. בעקבות זאת הוגשה לבית המשפט בקשה למתן צו הפסקה שיפוטי. נטען כי אין היתכנות למתן רישיון לעסקו של המבקש. הגם שב"כ המשיבה לא התנגדה להשבת הכלים, היא עמדה על כך שסכום ההפקדה במזומן לא יפחת מ-40% משווי הכלים.
5. הנה כי כן, המחלוקת בין הצדדים מצומצמת. המשיבה לא חולקת על כך שניתן להשיג את תכליות התפסה ע"י קביעת תנאים וערבויות. אולם, לטענתה, תנאי שחרור הכלים צריכים להיות כאלה שימנעו המשך ביצוע העבירות באתר.
6. לאחר עיון במסמכים שצורפו לתגובת המשיבה והוצגו במהלך הדיון נחה דעתי כי מתקיים חשד סביר בעוצמה נדרשת לכך שבאמצעות הכלים שנתפסו בוצעו עבירות על חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984. עוד סבורני כי מתקיימות שתי עילות לתפסת הכלים עליהן הצביעה המשיבה - מניעת ביצוע עבירות נוספות והבטחת החילוט העתידי.
7. לצורך עיצוב מערך התנאים והערבויות לשחרור הכלים, יש לזכור כי תכלית התפסה הינה מניעתית ולא ענישתית. שילוב של תכלית זו עם עקרון המידתיות הנקוט בשיטתנו ביחס לפגיעה בזכויות החוקתיות מוביל למסקנה, כי יש לבחור תמיד בתנאים ובערבויות המגשימות את התכלית אך פוגעות במידה פחותה ככל שניתן במבקש. על כך יש להוסיף, כי תכלית התנאים להחזרת הכלים אינה מניעת ביצוע כל עבירה ע"י המבקש, אלא מניעת הסתייעות בכלים התפוסים לביצוע עבירה. במילים אחרות, על התנאים שייקבעו להיות כאלה שימנעו באופן יעיל שימוש עתידי בכלים התפוסים לביצוע עבירה. אסביר מיד.
8. לפי סעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), תשע"א-2011, "התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חיקוק המנוי בתוספת הראשונה, רשאי מפקח הגנת הסביבה שהוסמך לפקח על ביצוע אותו חיקוק... (2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, בשינויים המחויבים". חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, וחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, מופיעים בתוספת הראשונה.
9. לפי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה..." רוצה לומר, התכלית המניעתית של התפסה, המעוגנת בסעיף 32(א), לא נועדה למנוע ביצוע כל עבירה, אלא אך ורק עבירה אותה "עומדים לעבור" בחפץ נשוא התפסה. לשיטתי, הסעיף לא מאפשר לתפוס חפץ כערוכה לכך שבעליו ימנע מביצוע עבירות גם אם תפסת אותו חפץ יכולה לשרת תכלית זו בצורה יעילה. לצורך מניעת עבירה עתידית הסעיף מאפשר לתפוס רק את החפץ באמצעותו עומדים לעבור את העבירה.

10. המשיבה בתגובתה התנתה את שחרור הכלים בסגירת האתר, איסור לעסוק בפסולת ללא רישיון כדין ופינוי הפסולת מהאתר. תנאי זה, הראוי בפני עצמו, לא יכול לשרת את התכלית המניעתית הקבועה בסעיף 32(א) הנ"ל. הכלים לא נתפסו כאמצעי לחץ על המבקש שיגרום לו להימנע מביצוע עבירות חדשות. ככל שהמשיבה מעוניינת למנוע הפעלת האתר ע"י המבקש, עליה לפעול בדרכים העומדות לרשותה על פי דין. נראה כי גם המשיבה סבורה כך, שכן בדיון היום נמסר שהמשיבה הגישה בקשה למתן צו סגירה שיפוטי לאתר. מאותה סיבה אף לא ניתן להתנות את החזרת הכלים בחיוב המבקש לפנות את הפסולת מהאתר.
11. אשר לגובה ההפקדה במזומן: הצדדים לא חולקים על כך ששווי הבאגר בהתאם למחירון נכון למועד התפיסה הינו כ-205,000 ₪, ושווי השופל נכון לאותו מועד - כ-88,000 ₪ (נספח 7 לבקשה). לטענת המבקש, במועד התפיסה שני הכלים לא היו תקינים וניתנה הצעה לתיקונם תמורת 146,000 (נספח 5 לבקשה). המשיבה לא נקבה בסכום אותו ביקשה לחייב את המבקש להפקיד. במכתב לב"כ המבקש מיום 28/12/24 היא דרשה הפקדה בגובה של 30% משווי התפוסים (נספח 6 לבקשה), בעוד שבדיון היום, בשל שינוי נסיבות שמתבטא לשיטתה בכך שהמבקש ממשיך להפעיל את האתר, היא העמידה את ההפקדה במזומן על 40% משווי התפיסה.
12. באשר למחיר המחירון של הכלים, המשיבה טענה כי הבאגר והשופל תקינים אך לא הציגה ממצאי בדיקת תקינות מטעמה. העובדה שהצליחה להניע את הכלים במועד התפיסה לא מלמדת בהכרח כי היו לגמרי תקינים באותו מועד. התמונות שמלמדות לכאורה על תקינות הכלים צולמו בחודש 8/24, כ-4 חודשים לפני תפיסתם. מדוחות תפיסת הכלים למדתי ששני הכלים נתפסו "עם פגיעות רבות" (נספח 3 לבקשה).
13. בהתחשב בשווי הכלים לפי המחירון מחד גיסא ובראיות שהוצגו בדבר מצבם התקול בעת התפיסה ועלויות התיקון מאידך גיסא, מצאתי להעמיד את סכום ההפקדה במזומן על סך של 50,000 ₪ (עבור שני הכלים).
14. סוף דבר, אני מורה על שחרור הכלים לידי המבקש בכפוף לתנאים הבאים:
- א. המבקש יעביר את הבעלות על הבאגר על שמו;
 - ב. יינתן צו איסור דיספוזיציה על שני הכלים;
 - ג. המבקש יישא בעלויות אחסנה וגרירה של הכלים;
 - ד. תיאסר כניסת הכלים לשטח האתר;
 - ה. להבטחת קיום התנאים יופקד סך של 50,000 ₪ במזומן בקופת בית המשפט ויומצאו ערבות עצמית של המבקש על סך 100,000 ₪ וערבות צד ג' שיאושר עמראש "י המשיבה על סך 100,000 ₪.
- ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ה, 27 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.